

**Verzameling
Verhalen 9**

Martin Wichink

Voorwoord.

Als heel jong is Martin Wichink begonnen met het schrijven van verhalen.

Het gaf hem de mogelijkheid om zich tijdens het schrijven terug te trekken in zijn eigen door letters en woorden gevisualiseerde wereld.

Deze “verzameling verhalen” is een bundeling “ongeslepen” emoties uit het dagelijks leven, vormgegeven in verhalen en gedichten van deze prijswinnende auteur.

Deze prachtig samengestelde bundel van Martin’s meest toonaangevende teksten, geeft de lezer een verfrissende unieke kijk op de wereld.

Deze verhalen is het negende verzamelingsbundel welke op deze manier in openbaarheid komt en is ontstaan uit zijn passie voor schrijven.

Martin Wichink.

Inhoud van deze verzameling verhalen:

Eitje, dacht het niet.

Dat ei niet zo maar een ei is, wordt in dit verhaal al spoedig duidelijk.

Fiets met me mee.

Of ik nu Oost, Zuid, West of Noord ga, ik kan met de fiets alle kanten uit.

Geschiedenis van Nicolaas de eerste.

Een knotsgek Sinterklaasverhaal wat bij elke suprice verrijkt met een geweldige voordracht.

Hallo mensen.

Ook een schrijver van verhalen gaat met de tijd mee. Je leest het hier.

Hoe heurt het eigenlijk.

Hoe Jort Kelder de zwarte pietendiscussie verslaat op het platteland.

Eitje, dacht het niet.

Tok, tok... alweer een ei. Dat willen we onze kinderen graag doen geloven, alsof het zo gemakkelijk gaat. De vrouwelijke eierenleggers onder ons weten heel goed dat het niet zo maar een eitje is. Ze moeten vooraf al diep nadenken wat ze er mee willen. Zo moet voor het nageslacht de eieren bevrucht worden door een man. Of je het nu over een prachtig gekleurde woerd hebt of een met een rode hanenkam. De daad... die telt.

Mochten de dames te veel twijfelen, dan zie je wel eens een dubbele dooier in een ei. Maar de meesten gaan als een doosje van tien over de toonbank, verpakt en wel in een dun laagje kalk. Anders krijg je zo'n smeerboel hé.

Aan tafel thuis worden er soms vreemde keuzes gemaakt. Eet ik het ei rauw of gekookt. Maar bij gekookt kan je nog eens weer kiezen tussen hard of zacht gekookt. Het probleem ontstaat pas bij het barsten. Alleen onthoofden of pel ik tot barstens toe het ei kaal.

Een ander zien ze liever weer gebakken of geklutst. De

kinderen worden tussen de middag wel eens verwend met een giraffenpannekoek van geklutste eieren.

Op verjaardagen zien we een half ei in de lengte doorgesneden gevuld met gespoten aangemaakt eigeel en versiert met een beetje peterselie tussen de stukjes worst, kaas liggen.

In restaurants als De liefde er een van is, maken ze ook graag gebruik van eieren. Het is lekker door de sla of op een slaatje. Of gepocheerd als garnering als voorgerecht of op een salade. Een omelet met ham of spek is ook verorbert door menigeen onder ons.

Iets wat natuurlijk niet te vermijden is, dat er ook fabeltjes zijn ontstaan in het verleden over eieren. Zo denken sommige mensen dat het 'schieren' van bebroede eieren alleen maar op Schiermonnikoog gebeurt, omdat het monnikenwerk zou zijn en die er oog voor hebben. Haren kammen doe je niet voor een spiegelei. Op een kaal hoofd groeien ook geen haren meer, al zou je het moeten insmeren met een rauw ei.

De industrie, die maken er wel een potje van. Ze laten de kip denken dat die een ei heeft gelegd, maar voor dat zij zich om kan draaien, is het al weg. De kip denkt

dan dat ze er nog een moet leggen.

Ze zorgen er voor dat er bijvoorbeeld al gedroogde eieren in de pannenkoekenmix zit of maken er advocaat van. Eierkoeken en eierenbodem voor taart, vindt je dan weer bij de bakker of supermarkt.

Zo zie je maar weer hoe veelzijdig een simpel eitje kan zijn. Gelukkig leven de dames vaak in groepsverband en kakelen er zo heel wat af. Discrimineren doen ze niet aan. Bruin en wit zitten gewoon naast elkaar, terwijl de industrie wel weer onderscheid maakt. Dus waar gaat het fout.

Maar heerlijk in het zonnetje voor de caravan op het terras, ontbijt ik graag buiten. Daar tik ik een eitje met...? Het breekt zo lekker de dag.

Fiets met me mee.

Vanuit mijn achtertuin kan ik vier richtingen uit fietsen. Noord, Oost, Zuid en West. Ik zal je eens mee nemen op deze ritten. Als we naar het Noorden fietsen, kom je de Hellendoornse berg tegen met daar bovenop Avonturenpark Hellendoorn.

Bergafwaarts ligt het karakteristiek dorp Hellendoorn, waar onze gemeente de naam aan te danken heeft. Net voor het dorp sla ik links af. Door een stukje loofbos ligt daar landgoed Schuilenburg. Een oud ruïne herbergt een oude geschiedenis, die het ontdekken waard is. Via een pracht stukje aangelegd natuurgebied de Molenbeek, waar vogels kunnen broeden en waar vergeten planten natuurlijk kunnen groeien en bloeien. Hier tussen door loopt een prachtig fietspad.

Fiets ik in Oostelijk richting, dan rij ik na een stukje bos de Koningsbulten op. Een prachtig heidegebied, waar je zo maar de schaapherder met schapen tegen kunt komen. Via aangelegde fietspaden kun je mooie routes fietsen, waar bomen en struiksoorten elkaar verassend afwisselen. Je kunt zo maar spontaan een ree tegen komen in de bossen, maar ook adders, salamanders of de korhoenders op de hei.

In Zuidelijk richting fiets ik langs de Palthetoren, een vroeger jachthuis van een rijke textielbaron. Nu wordt dit beheerd door nazaten van de familie. Het Koninklijke huis is hier ook wel meerdere keren geweest om te jagen. Nu staat de omgeving vooral bekend om het pracht en praal van de bloeiende Azalea's en Rododendrons. Verder het pad vervolgend kom je bij een onderduikershol uit de Tweede Wereldoorlog, die te bezichtigen is. Bij Holten kan je het indrukwekkende Canadese kerkhof bezoeken. Je kunt verder kiezen, dat je door de bossen terug rijdt of dat je een stukje landelijk gaat via smalle boerenweggetjes.

Westelijk is het meest landelijk om te fietsen. Boerderijen, natuurgebieden, maar ook het belangrijkste kanaal van vroeger. Het Overijsselse kanaal vervoerde vele binnenlandse vrachten tussen Deventer en Ommen. Oude bruggen en brugwachtershuizen zijn bewaard gebleven. Een prachtig fietspad maakt dit kanaal nog steeds tot een stukje mooi Overijssel. Fiets je nog wat verder Westelijker, dan kom je uit op de kronkelende IJssel, waar onze provincie de naam aan te danken heeft.

Veerpontjes zorgen voor dat je aan de overkant op de dijk verder kunt fietsen.

Zo zie je maar, je hoeft niet ver om van mooie dingen te genieten. Pak eens de fiets en ontdek ook eens jouw omgeving. Leer eens genieten wat de natuur ons laat zien. Ruik de geuren, ontdek nieuwe kleuren, proef het prachtige landschap. Her beleef het door het maken van foto of video. Ik geniet in ieder geval wel elke dag van mijn leven aan de rand van de Sallandse Heuvelrug in al zijn facetten. Ben je er een keer geweest, dan kom je ooit weer terug. Wees welkom hier, nadat ik net een stukje met jullie mee gefietst ben.

Geschiedenis van Nicolaas de Eerste.

We schrijven 1668 toen de Romeinen werden verslagen door de Spanjaarden en Galliërs. Dit moest uiteraard gevierd worden met veel drank en lekker eten. Dat het feest tot in de late uurtjes doorging, wisten ze in de wijde omtrek, want het galmde nog lang na in de jungle.

Negen maanden na het spelletje ezel prik, werd Nicolaas geboren op 5 december, als zoon van een Spaanse vader en een Galliëse moeder. Al gauw bleek dat de kleine Nicolaas niet was opgewassen tegen de zeer wisselende temperaturen en grillige weersomstandigheden.

Dus verhuisden vader, moeder met de kleine Nicolaas naar het warme Spanje. Als opgroeiende jongen was Nicolaas niet altijd even braaf en werd dan ook wel betiteld als “heilig boontje” van het dorp.

Dat hij later bij de paters in de leer ging en via diverse cursussen in marmer met de beitel en houten hamer en daardoor opklom tot het allerhoogst, mag dan voor sommige een raadsel zijn.

Als heilige met Sint voor je naam, mocht je vele reizen maken. Zo kwam hij ook eens in het arme Hollandia, waar nog verre familie woonde. Hij besloot al gauw om 1 keer per jaar alle mensen daar een kado te geven en wel op 5 december.

Hij telde de mensen en kwam op 80.000 pakjes uit. Alles werd genoteerd in een dik boek. Ook dacht hij na over het vervoer daarvan. Over land ging het niet, omdat daar nogal struikrovers actief waren. Ook al wist hij dat Robin Hood het voor de armen opnam.

De schoener waar hij nou mee vaarde was te klein voor alle pakjes. Met een paar Bataven richtten zij de succesvolle BV. op, namelijk de VOC.

Met de vele internationale vrachten, zorgden zij ervoor dat Hollandia op de wereldkaart kwam, al was het met stip. Gestaag werd Nederland (het vroegere Hollandia) rijker en rijker.

De rijke familie Smit-tak nam de zeer verouderde VoC over voor 1000 dukaten en ging langzaam over op de modernere stoomschepen.

Omdat het vervoer van pakjes niet echt bij ladingen van de firma Smit-tak paste, kreeg de Sint voor al die gulle jaren een groot stoomschip kado.

Gelukkig was in Spanje de gewoonte dat als je de zwarte piet werd toegespeeld, dan moet je de Sint helpen met cadeau's inpakken. Dat is maar goed ook, want Nederland (het vroegere Hollandia) groeide gestaag door naar in 1999 tot 15 miljoen inwoners. Dus mag je blij zijn met het cadeau wat nou voor je staat en pak het maar gauw uit.

Groeten van de Sint en z'n toegespeelde "Zwarte Pieten".

Hallo mensen,

Nog allemaal de beste wensen voor het komende jaar. Ja ik weet het, het is alweer drie koningen geweest en dan zou dit niet meer mogen. Moest op mijn beurt wachten, dus daarom kwam dit stukje er niet eerder in. Maar meen het daarom niet minder.

Sterker nog, heb het ooit in maart nog gedaan bij mijn tandarts. Hij was even geschokt en zei: "Nu nog?"

Als antwoord gaf ik: "Zolang de R nog in de maand is en er een feestje aan vast zit, kan het nog."

Natuurlijk moet je wel altijd uitkijken met die gasten, want ze hebben vaak toch een andere humor, al begreep hij dat van het feestje wel. Normaal geeft de tandarts elke keer bij binnenkomst je een hand en vraagt dan of alles goed is en dat is meestal wel zo.

Behalve als ik terug moet komen voor een gaatje, dan krijgt hij als antwoord: "Nee een fout, maar dat wist u al."

Het was anders toen hij ooit eens de verstandskies moest trekken. Voordat hij de plek des onheils wilde verdoven, vroeg hij mij of ik medicijnen gebruikte. Ik vroeg hem wel of dit nodig was, moet anders dan snel nog even wat regelen. Wist op dat moment niet of het dan wel door zou kunnen gaan. Maar uiteindelijk bleek

dat dit zo'n standaardvraag was, die hij volgens protocol moest vragen. Gelukkig is het alleen bij de kies gebleven, waardoor ik mijn verstand mag blijven gebruiken.

Is jullie wel opgevallen dat ik mee ben gegaan met de nieuwe trend? De algemene transgenderbegroeting. Dat moet tegenwoordig blijkbaar, al ken ik zo geen transgenders in Haarle buiten het carnaval om natuurlijk. Eigenlijk is het best wel gek, dat je niet eens meer je eigen indeling kan of mag maken. De politiek heeft hier moeite mee en twijfelt hier aan ons nuchtere boerenverstand. Ze zijn natuurlijk veel te bang dat er opnieuw een groepering of politieke partij opstaat in deze democratie. Gauw een regel erbij verzinnen en het is weer even rustig in het land. Terwijl ze niet door hebben, dat ze zo de bureaucratie weer verruimen met nog meer regels tot daar weer moeilijkheden door ontstaan. Het blijft ook moeilijk om ambtenaar te zijn en het voor iedereen goed te doen.

Hoe heurt het eigenlijk.

‘Hoe heurt het eigenlijk’ Jort Kelder moet nu wel op pad. Hij is de landelijke pietendiscussie een beetje zat. In het westelijke steden, zijn ze voor en tegen. Maar hoe zit eigenlijk op het platteland? Springen ze daar niet uit de band?

Een bolide met een dak van linnen doek, reed Jort snoeihard naar de Achterhoek.

Op een stil plekje ergens in een wei, zag Jort een groepje motorrijders en werd blij. Voorop reed de Sint met cowboyhoed op. De zwarte pieten reden er achter in groene overal, dat is pas top. Jort reed de auto naar een houten keet. Dat is een soort van kantine, het is maar dat je het weet.

“Jort jongen, wat brengt oer hier? Doe den jong gauw is un flessie bier.”

De beugelflessen leken wel knallende kurken. Al gauw zat iedereen er een achterover te lurken. Jort vertelt waar hij uiteindelijk voor komt. De keet lijkt even helemaal verstomt. Dan begint de hulpsint hardop te gieren. De zwarte pieten beginnen hierdoor al snel mee te klieren. Ze stoten elkaar aan en je hoort ze denken...

nu komt het. En hebben daardoor samen al de voorpret.

“Kom is kieken hier bij ut raam en kiek is in de wei. Doar zie-j un geteerde rikkepaal stoane en ut is un hij. Het is hier un bekend fenomeen. Aj de behoefte hebt, dan loop der ma is heen. Ie mag der ting proaten, ting an pissen, maar sla um niet tot gort. Vertel um over oene discussie en maak het vooral niet te kort. Ut is de beste luusteraar eerste klas. Zo bin ie gauw vergetten, wat de discussie eigenlijk was. Wie kent hier alleen ma de witte wieven. Aans muj doar maar is over schrieven.”

Jort ging naar buiten en deed daar zijn droevige verhaal. Maar merkte al snel, dit is niet normaal. De paal praatte helemaal niet terug. Dat maakte hem razend en wilde de paal wel aan gort slaan, maar dacht toen even aan zijn zwakke rug. De opluchting nam langzaam van binnen uit weer de overhand. Daarmee kwam ‘het’ weer terug, zijn gezonde verstand. De Sint moet wit blijven en de pieten zwart. Of ben ik nu bekeerd door het gerstenat?

De schemer kwam, met mist er bij. Dan wordt het nu weer tijd dat ik terug rij. De witte wieven tikten hem al

op de rug. Binnen het uur is hij in het westen terug. Daar is zijn column snel geschreven. Men heeft de Sint, zijn zwarte pieten terug gegeven. Jort is nu een echte kerel geworden van staal. Hij is alleen nog op zoek naar een rikkepaal. Voor hem is over deze discussie niks meer aan de hand. Anders gaat hij gewoon weer even terug naar het platteland.

Hoop dat je van deze verzameling hebt genoten.

Op mijn website staan nog meer verhalen en gedichten in deze bundelvorm.

Kom, kijk en download op:

<https://haarle15.jouwweb.nl/verhalen-gedichtenbundels>

Tot gauw.

Met vriendelijke groet,
Martin Wichink.